

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v **1. rade: Ing. Ľ.**, žalobcu v **2. rade: Ing. R.**, obaja zast. JUDr. P., proti žalovanému: **C.**, zast. Mgr. M., **o vyslovenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia zo dňa 19. 07. 2001**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2007 č. k. 2 Obo 7/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 3 Cb 528/2001-122 zo dňa 22. novembra 2006 určil, že rozhodnutie valného zhromaždenia spoločnosti C., zo dňa 19. 07. 2001, ktorým bolo menené predstavenstvo a zmenené stanovы žalovaného v čl. VIII., XI., XII. a XX., je neplatné.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobcovia dňa 02. 10. 2001 podali návrh na vyslovenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia žalovanej obchodnej spoločnosti zo dňa 19. 07. 2001. Žalobcovia podali návrh ako členovia predstavenstva akciovej spoločnosti C., pričom žalobca v 1. rade je aj akcionárom obchodnej spoločnosti – žalovanej. Neplatnosti sa dovoľávali z dôvodu, že valné zhromaždenie nebolo zvolané predstavenstvom spoločnosti. Pri zvolávaní valného zhromaždenia neboli dodržané ustanovenia čl. XXI. stanov, pričom konania valného zhromaždenia 19. 07. 2001 sa z predstavenstva spoločnosti nikto nezúčastnil. Súd posúdil vec podľa § 183 v spojení s ust. § 131 OBZ a uzavrel, že napadnuté valné zhromaždenie nebolo zvolané v súlade s ust. čl. XXI. stanov spoločnosti.

Vo veci o vyslovenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia z 19. 07. 2001 neboli dodržané zásady pre zvolávanie valného zhromaždenia, nakoľko jedna z podmienok,

a to publikácia v Obchodnom vestníku minimálne 30 dní pred konaním valného zhromaždenia dodržaná nebola. V Obchodnom vestníku oznámenie o konaní valného zhromaždenia zo dňa 19. 07. 2001 bolo publikované 06. 07. 2001. Aj keď boli dodržané ďalšie podmienky, a to oznámenia konania valného zhromaždenia v denníku so slovenskou pôsobnosťou, v tomto prípade oznámenie o konaní valného zhromaždenia 19. 07. 2001 bolo publikované v H. 18. 06. 2001, resp. neskôr 25. 06. 2001, tak to nemení nič na skutočnosti, že podľa stanov obchodnej spoločnosti, a to čl. VIII. bodu 6 oznámenie o konaní valného zhromaždenia musí byť uverejnené spôsobom určeným v čl. XXI. týchto stanov, pričom musí byť uverejnené najmenej 30 dní pred konaním valného zhromaždenia. Táto lehota mala byť dodržaná pri všetkých troch spôsoboch publikácie oznámenia určeného verejnosti, ako to vyplýva z čl. XXI., a to zverejnením v Obchodnom vestníku, na úradnej tabuli spoločnosti a najmenej v jednom denníku s celoštátnou distribúciou. Pokiaľ všetky tri spôsoby oznamovania uverejňovania skutočností, určených verejnosti, neboli dodržané a neboli uverejnené najmenej 30 dní pred konaním valného zhromaždenia, potom rokovanie valného zhromaždenia dňa 19. 07. 2001 nebolo zvolané platne v súlade so stanovami žalovanej obchodnej spoločnosti.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol, že prijaté rozhodnutie valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti C. zo dňa 19. 07. 2001, je neplatné.

Preto už neskúmal ďalšie podmienky, či rokovanie valného zhromaždenia bolo zvolané platne zvolenými členmi predstavenstva, resp. či organizačne zabezpečilo priebeh valného zhromaždenia riadne zvolané predstavenstvo.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O .s . p., dospel k záveru, že nie je dôvodné .

Názor žalovaného, podľa ktorého žalobca v 2. rade nie je v spore aktívne legitimovaný, nie je správny.

V čase konania sporného valného zhromaždenia spoločnosti, ako aj v čase podania žaloby na súd dňa 02. 10. 2001 bol žalobca v 2. rade zapísaný v OR. Ako člen predstavenstva vo výpise z OR zo dňa 11. 10. 2006 sa obidvaja žalobcovia uvádzajú ako členovia

predstavenstva. Právnym zástupcom žalovaného zastávaný názor, podľa ktorého by určenie neplatnosti voľby predstavenstva súdom malo spätné účinky, by spôsobil právnu neistotu existencie spoločnosti a mal by za následok znefunkčnenie jej činnosti.

Ani námietka odvolateľa, že súd prvého stupňa interpretoval ust. § 184 ods. 3 OBZ reštriktívne, resp. nesprávne, nie je opodstatnená.

Podľa § 184 ods. 3 prvá, druhá a tretia veta OBZ pri spoločnosti s akciami na meno zasiela predstavenstvo pozvánku všetkým akcionárom na adresu sídla, alebo bydliska, uvedenú v zozname akcionárov najmenej 30 dní pred konaním valného zhromaždenia. Pri spoločnosti s akciami na doručiteľa sa uverejňuje v tejto lehote oznámenie o konaní valného zhromaždenia v periodickej tlači s celoštátnou pôsobnosťou, uverejňujúcej burzovej správy, ak stanovy neurčujú periodickú tlač s celoštátnou pôsobnosťou. Stanovy môžu určiť aj iný spôsob uverejňovania.

Súd prvého stupňa správne po právnej stránke oprel svoje rozhodnutie o citované ustanovenia § 184 ods. 3 tretej vety OBZ a skutočnosť, že stanovy žalovanej spoločnosti v čl. XXI. výslovne ustanovujú, že oznámenie určené verejnosti a skutočnosti ustanovené právnymi predpismi a týmito stanovami sa uverejňujú v Obchodnom vestníku, na úradnej tabuli spoločnosti a najmenej v jednom denníku s celoštátnou distribúciou. Citované znenie čl. XXI. stanov jednoznačne použitím interpunkcie a priraďovacej spojky ustanovujú kumulatívny spôsob uverejňovania označených skutočností a nie spôsob, ktorý by umožňoval zvoliť alternatívne prvý, druhý alebo tretí ustanovený postup a robil by aj takýto spôsob oznámenia účinným a platným.

Na tomto skutkovom a právnom základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení § 221 ods. 1 O. s. p.

Voči tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalovaný.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie mu predchádzajúce, je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Je toho názoru, že podmienka zverejnenia oznámenia o konaní valného zhromaždenia v lehote 30 dní pred jeho konaním je splnená uverejnením v Hospodárskom denníku dňom

18. 06. 2001. Verejnosc' oznámenia je predmetným uverejnením dosiahnutá v stanovenej lehote a nič na tejto skutočnosti nemení fakt, že v Obchodnom vestníku bolo oznámenie o zvolaní valného zhromaždenia publikované dňa 06. 07. 2001. Na základe tohto oznamu bola zabezpečená publicita oznámenia o zvolaní valného zhromaždenia v zákonom stanovenej lehote.

Súdom prvého stupňa stotožnený výklad § 184 ods. 3 OBZ je nesprávny, neprimerane reštriktívny a v rozpore so zmyslom predmetného ustanovenia.

Ak je ustanovené, že 30 dní pred konaním valného zhromaždenia zasiela predstavenstvo pozvánku všetkým akcionárom, tak potom predstavenstvo má len povinnosť zaslať pozvánku, pričom k jej doručeniu, resp. oboznámeniu sa s jej obsahom dôjde zo strany akcionára v lehote kratšej ako 30 dní pred konaním. Tridsaťdňovú lehotu sám zákonodarca nechápe v absolútnom význame, ale priraduje jej „nižšiu vážnosť“.

Vzhľadom na periodicitu Obchodného vestníka nie vinou predstavenstva došlo k zverejneniu oznamu v Obchodnom vestníku až dňom 06. 07. 2001. V čase podania objednávky na zverejnenie oznamu v Obchodnom vestníku dotknutý subjekt nemôže predvídať, kedy jeho oznam bude zverejnený, pretože v prípade Obchodného vestníka sa periodicita vydávania nedá vopred predpokladať. Lenže už v čase podania objednávky na zverejnenie oznamu je stanovený termín konania valného zhromaždenia a tento nie je možné následne meniť podľa toho, kedy bude zverejnený oznam v Obchodnom vestníku. Má za to, že predstavenstvo žalovanej obchodnej spoločnosti urobilo všetko pre riadne zvolanie valného zhromaždenia, čo je možné od nej spravodlivo žiadať, keď o zverejnenie oznamu o konaní valného zhromaždenia požiadalo Obchodný vestník v lehote 36 dní pred konaním samotného valného zhromaždenia.

Z tohto dôvodu nemožno dôvodne tvrdiť, že účel, ktorý Obchodný zákonník stanovením lehoty v ustanovení § 184 ods. 3 sleduje, nebol v danom prípade splnený.

Ďalej súd nesprávne právne posúdil aj otázku vecnej legitímácie na strane žalobcu v 2. rade.

Zápis v Obchodnom registri je len demonštratívneho charakteru a nie konštitutívneho. Teda ak žalobca nebol platne zvolený za člena predstavenstva, nikdy sa nim ani nestal. Zápis v obchodnom registri, ktorý je v rozpore s týmto zistením, je aplikovateľný len na ochranu tretích osôb, ktoré konajú v dobrej viere v zápis v obchodnom registri a v žiadnom prípade nemôže slúžiť na legalizáciu úkonov s absenciou dobromyseľnosti vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade. Výklad, prijatý odvolacím súdom, by mal za následok znefunkčnenie činnosti

obchodnej spoločnosti a absolútnu stratu významu ustanovenia § 183 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 131 OBZ.

Navrhuje napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušiť s tým, že vec sa vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O. s. p., neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolateľ prípustnosť dovolania v zmysle § 237 a § 238 O. s. p. žiadnym spôsobom nekonkretizoval.

Dovolací súd z úradnej povinnosti skúmal, či prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 237 O. s. p. a nezistil vady v zmysle cit. ustanovenia v konaní odvolacieho súdu.

Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú taxatívne uvedené v ustanovení § 238 ods. 1, 2, 3 O. s. p.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, nakoľko sa s ním plne stotožnil, pričom nevyslovil vo výroku, že dovolanie je prípustné. Preto dovolanie ani v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je prípustné.

Za vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. možno považovať aj skutočnosť, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplného alebo nepresného skutkového stavu. O vadu konania sa jedná pri zisťovaní skutkového stavu vtedy, ak pri dokazovaní súd

nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Dovolací súd nevzhladol existenciu žalovaným namietaných dovolacích dôvodov.

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa odvolával taktiež dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné z niektorých vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom na to, že v prejednáwanej veci prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovení § 238, ani § 237 O s. p., dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O .s .p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu